

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobce: **B. K.**, narozen Y,
bytem Y,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2023, č. j. KUUK/046369/2023,

takto:

- I. Žaloba se **odmítá**.
- II. Žádost žalobce o prominutí zmeškání lhůty pro podání žaloby se **zamítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 14. 6. 2023 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2023, č. j. KUUK/046369/2023, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Most ze dne 20. 12. 2022, č. j. MmM/176202/2022/OSČ-P/RK, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti majetku dle § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o některých přestupcích“), kterého se dopustil tím, že dne 21. 8. 2021 v čase mezi 14. a 15. hodinou v Mostě v ulici Šeríková č. p. Y ve vchodě našel volně odložené dětské jízdní kolo černomodré barvy za ten. X-factor Speedy star 20, výrobní číslo Y, nezletilého M. B., který ho zanechal bez dozoru před bytovou jednotkou v prvním patře u výtahu, kdy toto jízdní kolo žalobce následně odvezl do patého patra, kde ho uzamkl svým zámekem k trubce od topení, a poté ho odmítl vydat jeho majitel s tím, že neřekne, kde kolo je, čímž si úmyslně přisvojil cizí věc nálezem. Dále byl uznán vinným z přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. a) bodu 4 zákona o některých přestupcích, kterého se dopustil tím, že dne 6. 8. 2021 v blíže neurčeném čase v Mostě zaslal na Úřad práce České republiky – kontaktní pracoviště v Mostě odvolání proti rozhodnutí, ve kterém se nevhodně vyjadřoval k úředníkům Úřadu práce České republiky, kdy napsal: „*Sprostota a ubohost myšlení pana K. mne vedla k tomu abych mu to vše na místě vytkl a za trest mu navrhl, že všude po dobu 3 měsíců budu o něm mluvit jako o hajzlu K. ...*“, kdy pana K., pracovníka Úřadu práce České republiky, ještě několikrát v odvolání označil za „*Hajzla*“ a jedenkrát za „*fašistu*“, a dále uvedl: „*Jestli úředník ohrožuje člověku život má právo občan adekvátně se bránit. Tedy i zabít.*“, čímž se úmyslně vůči jiným dopustil jiného hrubého jednání. Za uvedené jednání byla žalobci uložena pokuta dle § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, a § 8 odst. 4 zákona o některých přestupcích ve výši 4 000 Kč.

2. Předmětná žaloba tedy směřovala proti rozhodnutí správního orgánu, na což dopadá právní úprava v § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. **lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení** nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odstavce 4 téhož ustanovení **zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout**. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.
3. Dle § 23 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastížen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží. Podle § 20 odst. 4 správního řádu adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl. Dle § 24 odst. 1 správního řádu jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.
4. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle odstavce 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odstavce 3 téhož ustanovení, případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.
5. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobci zasláno na adresu jeho trvalého pobytu. Žalobce si zásilku obsahující napadené rozhodnutí osobně převzal dne 11. 4. 2023, což stvrdil svým podpisem, jak vyplývá z doručky založené ve správním spisu. Zásilka tedy byla žalobci doručena dne 11. 4. 2023 a tento den je pak zapotřebí považovat za den oznámení dotčeného rozhodnutí žalobci ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců bylo tudíž v případě žalobou napadeného rozhodnutí úterý 11. 4. 2023, dvouměsíční **lhůta pro podání žaloby** počala plynout ve středu 12. 4. 2023 a **skončila v pondělí 12. 6. 2023**, tj. nejbližší následující pracovní den po neděli 11. 6. 2023, na kterou by konec lhůty jinak připadl. Žaloba ovšem byla k poštovní přepravě podána až dne 14. 6. 2023, tedy až po uplynutí zákonem stanovené lhůty, jak vyplývá z podacího razítka obsaženého na poštovní obálce založené na č. l. 4 soudního spisu.
6. S ohledem na výše uvedené soud shledal, že žalobce podal žalobu **opožděně**, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání. Soud proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu pro opožděnost odmítl.
7. Soud zdůrazňuje, že dle § 72 odst. 4 s. ř. s. zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout. Soud proto nemohl vyhovět žádosti žalobce o prominutí zmeškání lhůty ze

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zdravotních důvodů, a proto výrokem II. tohoto usnesení žádost žalobce o prominutí zmeškání lhůty pro podání žaloby zamítl.

8. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. výrokem III. tohoto usnesení nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 15. srpna 2023

Mgr. Ladislav Vaško, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.